

som er præget af gennemsigtighed, både når vi snakker kvalitet – det, vi snakker om i dag, er jo, hvilken service der leveres – og den anden diskussion, som er poppet op, og som handler om effektivitet, ressourceanvendelse, så bliver man jo altså også nødt til at forholde sig til, at den diskussion jo kun giver mening, hvis man sikrer, at alle lægger oplysninger på bordet. Den diskussion bliver jo altså ikke meningsfuld, hvis kun hver anden kommune deltager.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Vi er meget enige om, at der skal være oplysninger. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer, hvordan de oplysninger bliver fabrikeret, og hvem der har ansvaret for dem.

Der vil jeg høre ministeren, om ikke der er noget forkert i at tage udgangspunkt i en situation med 273 kommuner i stedet for at tage udgangspunkt i, at man nu har 98 kommuner, som man har tillagt ekstra kompetence, og som man har sagt kan løse en lang række opgaver. Man har vist dem tillid i denne kommunalreform, men nøjagtig samtidig med at de går i gang og skal opbygge det her, siger man nej, at når de 273 kommuner ikke kunne finde ud af det, så skal de pålægges nogle stramme regler for at lave det her. Kunne det ikke have været frivilligt? Ville det ikke også have været positivt i ministerens parti at lave noget frivilligt på det her område og nå et mål, som passede til de lokale forhold?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det jo ikke sådan, at det her arbejde har taget pejling efter en gammel virkelighed. Altså, det her arbejde er afsluttet i juni 2005, og da var alle vældig godt bekendt med, at det kommunale landskab stod over for forandring. Bare sagt for en god ordens skyld.

Så til det mere sådan hypotetiske spørgsmål: Hvis vi nu ikke greb til lovgivning, men i stedet havde en aftaleproces, en dialogbaseret proces med KL og 98 kommuner, kunne man så ikke over tid opnå en situation, hvor alle 98 kommuner på en ensartet måde stillede oplysninger til rådighed? Det vil jeg da ikke afvise, men jeg tør godt tage væddemålet. Nu kan det jo aldrig afgøres, for jeg noterer mig, der er et flertal, men ellers ville jeg godt turde tage et væddemål om, at det ville komme til at tage tid. Det er jo den erfaring, vi har gjort.

Tag f.eks. hele sundhedsområdet med 14 sygehusaktører, hvor hele udviklingen jo har været præget af det dialogbaserede, det konsensusbaserede, og hvor man jo altså bare må konstatere, at så er det den langsomme vogn i togstammen, der sætter tempoet. Det er ikke godt nok, hvis man ønsker at være på borgernes side og sikre borgerne i hele Danmark en gennemsigtig offentlig sektor.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om ophævelse af lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til at meddele »den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vexelbank i København« forskjellige Begunstigelser.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Det er jo et lovforslag, der egentlig er en imødekommelse af Danske Banks ønske om, at der åbnes for at afvikle bankens hypotekafdelings lovbundne virksomhed, som åbenbart har været præget af afvikling.

Det er næsten historie, det er jo en gammel sag, en lov, der har holdt i 133 år og 9½ måned. Det er da at skrive historie at tage det op i Folketinget og ændre på det. Så man må sige, det har været en holdbar sag, man har vedtaget den gang i 1872, hvor man også har skrevet både Kø-